

at skrive dette eller hint. Jeg vil derfor gerne rette et Par Spørgsmaal til den højtærede Justitsminister.

Vi kender jo allesammen et Værk, som hedder Forsvarskommissionens Betænkning, Den har været offentliggjort, og den er vel offentliggjort paa behørig Maade, som der staar i Lovforslaget. Hvis man nu vilde af denne Betænkning offentliggøre i Bladene Dele af den fortræffelige Kritik, det ærede Medlem for Assens-Kredsen (Klaus Berntsen) m. fl. har fremført overfor Københavns Befæstning, vil jeg gaa ud fra, at man ikke kan straffes efter denne Lov, skønt jo denne Betænkning i høj Grad indeholder Beskrivelser af vort Forsvarsvæsen paa dette Omraade. Men der foreligger jo indtil Dato en hel lang Række Militærpjecer af Officerer, hvis Navne jeg ikke her skal fremdrage, som dels forsvarer Fæstningen, dels angriber den og fremfører meget detaillerede Beskrivelser. Hvis Pressen nu optrykker Uddrag af disse Pjecer, vil den saa blive straffet? Efterhaanden som Fæstningerne falder i Grus, man kan sigé som Tændstikker for Vindpust, er der en hel Del Mennesker, der bliver nervøse. Men saa er der nogle gamle Generaler, som i en Menneskealder har levet paa at fortælle, at Københavns Befæstning var uindtage- lig, og disse gamle Generaler optræder i disse Dage i Aviserne og forsikrer, at Københavns Befæstning er noget helt andet end Liège og Namur, og hvad de andre Fæstninger hedder, og saa giver de detaillerede Beskrivelser af den Forskel, der er, at dér er Københavns Befæstning stormfri, dér kan der laves Oversvømmelse etc. etc. Jeg vil gerne spørge den højtærede Justitsminister: Kan disse gamle Generaler ikke tages frem og faa 6 Maaneders Fængsel for disse Beskrivelser? For hvis jeg eller en anden skriver, at Københavns Befæstning er noget Bras, som vil falde i Løbet af nogle Dage, saa snart de 42 cm Mørsere bliver sendt herop, vil jeg vel blive straffet efter denne Lov, hvis jeg giver dem Anvisning paa, hvor de bedst skal rette de 42 cm Mørsere mod Fæstningen. Dette Lovforslag aabner Adgang til Vilkaarlighed. Nu lovede den højtærede Justitsminister at anvende Loven

med største Varsomhed. Men der kan jo være Forhold, som han ikke er Herre over, og saa er det muligt, at den vil blive haandhævet med den yderste Strenghed. Jeg er derfor ikke glad ved denne Lov, men naar den højtærede Justitsminister afgiver en saadan Erklæring, kan vi vel lade den passere.

Justitsministeren (Zahle): Det ærede Medlem spurgte mig, om det vil være til- ladeligt for ham som Pressemand at op- trykke Afsnit af Forsvarskommissionens Betænkning, naar denne Lov var vedtaget. Det vil det være, eftersom Forsvarskom- missionens Betænkning er offentliggjort med behørig Bemyndigelse, og hvad der med behørig Bemyndigelse er offentliggjort af Beskrivelser eller Afbildninger af mili- tære Forsvarsanlæg, vil man selvfølgelig ogsaa kunne mangfoldiggøre senere gen- nem Pressen. Hvad derimod Officerspjecer, som det ærede Medlem omtalte, og Ar- tikler, som gamle Generaler har skrevet i Bladene, angaar, tror jeg ikke, det kan nytte noget, at vi kommer ind paa en nærmere Drøftelse af disse. Hvis denne Lov skulde tvinge ogsaa saadanne Forfat- tere til at udvise større Forsigtighed i Fremtiden, end de muligvis har udvist i Fortiden — jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem direkte sigtede til —, vilde der ingen Skade være sket derved.

Hammerich: Jeg skal ikke fortsætte Diskussionen i Anledning af de Udtalelser, som fremkom fra det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen). Hele den Form, hvorunder det ærede Medlem behandlede dette meget alvorlige Spørgsmaal, undrede mig. Jeg skal kun paa mit Partis Vegne beklage Ændringsforslagets Fremkomst. Jeg maa, ligesom det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), betragte det som en absolut Forringelse af Lovfor- slaget. Hvis det kunde føre til, at Æn- dringsforslaget ikke blev vedtaget, vilde jeg foreslaa mine Meningsfæller at stemme imod det, men under de foreliggende Om- stændigheder vil jeg anbefale, at vi und- lader at stemme for det.

Hermed sluttede Forhandlingen.